

ਯੀਸ਼ੂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਫਿਰ ਜੀ ਉਠਿਆ ?

(Did Jesus rise from the dead ?)

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦ ਇਕੋ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਅਚਾਨਕ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਮੌਤ ਨੂੰ ਗ੍ਰੇਟ ਇਕਈਜਰ (ਬਰਾਬਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ) ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਮਰਥਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰੇ ਹੋਏ ਖੁੱਲੇ ਘਾਹ ਦੇ ਸੋਧਣ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ । ਨੌਬਲ ਪ੍ਰਾਈਜ ਵਿਜੇਤਾ ਸੁੰਦਰਰਿਓ, ਅਰਬਪਤਿ ਸਾਰੇ ਸਰਦੇ ਹਨ । ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਸਾਡੀ ਵਾਰੀ ਹੋਗੀ ।

ਇਕੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਸਾਂ ਸਾਰੇ ਪੁੱਛਦੇ ਹਾਂ - ਉਸਦੇ ਬਾਦ ਕੀ ਨਾਸਤਿਕ ਬਰਟੋਨਡ ਰਸ਼ਲ ਵਰਗੇ ਲੋਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੌਤ ਹੀ ਸਾਡੀ ਚੇਤਨਾ ਹੋਸ਼ ਹਵਾਸ਼ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ । ਰਸ਼ਲ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦ ਤਕ ਮੈਂ ਮਰਾ ਗਾਂ- ਮੈਂ ਸੜ ਜਾਵਾਂਗਾ - ਤੇ ਮਰੇ ਹੋਇਆਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਗਾ ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਉਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇਗਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਕ ਮੌਖਿਕ ਕਥਨ ਵਿਚ ਯੀਸ਼ੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਆਈਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ - ਪੁਨਰਉਠਾਨ ਤੇ ਜੀਵਨ ਸੋ ਹੀ ਹੈ । ਜੇ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਚਾਹੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਮਰ ਵੀ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜੀਵੇਗਾ । ਅੱਗੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਉਹ ਮਰਕੇ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜੀ ਉਠੇਗਾ ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਚਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਿਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ ।

ਜੇਕਰ ਯੀਸ਼ੂ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜੀ ਉਠਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਨਵਾਂ ਨਿਯਮ ਦਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਦ ਉਸਦੇ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਗਿਆ ਵਿਸ਼ਵਨੀਯ ਹੈ । ਪਰੰਤੂ ਜੇਕਰ ਯੀਸ਼ੂ ਜੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਅਰੇ ਵਿਚੋਂ ਹੋਗਾ ।

ਧਰਮ ਗਿਆਨੀ ਆਰ.ਸੀ.ਸ਼ਪੋਸਲ ਨੇ ਕਿਹਾ - ਪੁਨਰਉਠਾਨ ਦਾ ਦਾਵਾ ਮਸ਼ੀਹਾ ਵਾਸਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ । ਜੇਕਰ ਮਸੀਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜੀ ਉਠਾ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਪ੍ਰਸ਼ਾਵਿਤ ਹੈ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਦੂਸਰੇ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੀ ਇਕ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਬੁੱਧ ਮਰ ਗਿਆ, ਮੁਹੰਮਦ ਮਰ ਗਿਆ, ਮੂਸਾਂ ਮਰ ਗਿਆ । ਕਨਫਿਊਸ਼ੀਅਸ ਸਰਗਿਆ - ਪਰੰਤੂ ਮਸ਼ੀਹਤ ਅਨੁਸਾਰ ਮਸ਼ੀਹ ਜਿੰਦਾ ਹੈ ।

ਪੌਰਾਣਿਕ (ਗਾਥਾ) ਬਣੀ ਹੈ ਕਿ ਅੰਸ਼ਿਹਸ, ਆਈ ਹੋਰਸ਼ ਤੇ ਤਮਮਨ ਵਰਗੇ ਦੇਵਤਾ ਮਹਾਨ ਦੇ ਬਾਦ ਜੀ ਉਠੇ । ਪਰੰਤੂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰਹ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਗੱਲਾਂ ਮੇਰੀਆ ਹਨ । ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਤਵ ਵਿੱਚ ਸੀ ਇਸਦਾ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜੀ ਉਠੇ । ਪਰੰਤੂ ਯੀਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਸ਼ਬੂਤ 2000 ਸਾਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅੰਸਤਿਤੱਵ ਸੀ ਤੇ ਉਸਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ (ਦੇਖੋ - ਕੀ ਯੀਸ਼ੂ ਇਕੋ ਵਾਸਤਵਿਕ (ਅਸਲੀ) ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ)

ਪਰੰਤੂ ਕੀ ਯੀਸ਼ੂ ਦੀ ਕਿਆਮਤ ਉਸਦੇ ਚੇਲੇ ਤੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਲੀਸ਼ਿਆ ਦੁਆਰਾ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ । ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਠੰਡਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਖੋਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਦੂਸਰੇ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ । ਹੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੂਸਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦਸਦੇ ਹਨ ਤੇ ਅਸੀਂ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੀਏ । ਵੈਸੇ ਹੀ ਕਿਆਮਤ ਮਾਨਵੀਯ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸਬ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਚਮਤਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਸਬ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਛਲ ।

ਖੋਜ ਕਰਤਾ ਜੋਸ਼ ਮੈਕਡੋਵੈਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ 700 ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਘੰਟੇ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਦ ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰਹ ਇਸਦੇ ਅਧਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਦ ਮੈਂ ਇਸ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਤੇ ਪਹੁੰਚਾ ਹਾਂ ਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਕਿਆਮਤ - ਦੁਸ਼ਟ ਪਾਪਮਧ, ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ, ਹੀਣ, ਮਜ਼ਾਕ ਹੈ । ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਨਾ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾ ਫਿਰ ਇਹ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਇੱਕ ਅਦਭੁੱਤ ਸਚਾਈ ਹੈ'' 3 ਠੀਕ ਤੇ ਕੌਨ ਸਾ ਸੱਚ ਹੈ ?

ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪੰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਬ ਤੋਂ ਮੌਲਿਕ ਦਾਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾ ਫਿਰ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਦਾ ਕਿਆਮਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ।

**ਸਿਨਿਕ ਤੇ ਸਕੋਪਟਿਕ (ਸਿਨਿਕ :- ਦੋਸ਼ ਦਰਸ਼ੀ, ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ)
ਸਕੋਪਟਿਕ : ਤਹਕੀਕ, ਬਿਨਾਂ ਤਰਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇ ਕਿਸੀ ਵੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ)**

ਪਰੰਤੂ ਹਰ ਕੋਈ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚਣ ਦੀ ਇੱਛ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ । ਬਰਟੋਨਡ ਰਸਲ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਉਹਨਾ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ।।

ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਜੋਸਫ ਡੈਕਪਨੌਲ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਪੀ. ਬੀ. ਐਸ ਟੇਲੀਵਿਜ਼ਨ ਦੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਕਿਆਮਤ ਦੀ ਘਟਨਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਈ । ਦੂਸਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕਿ ਜੀਜ਼ ਸੇਮੀਨਾਰ ਦੇ ਜੈਣ, ਡੋਮਨਿਕ, ਕੋਸ਼ਨ ਉਹਨਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਇੰਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕੋਪਟਿਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ।

ਸੱਚੇ ਸਕੋਪਟਿਕ ਜੋ ਕਿ ਸਿਨਿਕ ਦੇ ਠੀਕ ਉਲਟੇ ਹੁੰਦੇ ਵੇ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ । ਇੱਕ ਸਕੋਪਟਿਕ ਖਤ ਦੇ ਸ਼ਸਧਾਰਕੀਯ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦਾ ਨਾਂ ਸੀ ਸਕੋਪਟਿਕ ਕੀ ਹੈ ? ਤਿੰਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ । ਸਕੋਪਟਿਕਸ਼ਸ ਹੈ ਕਿਸੀ ਵੀ ਜਾਣੀ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਜਾਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ । ਤਰਕ ਦੇਨਾ ਕੋਈ ਵੀ ਗੁਪਤ ਜਾਂ ਲੁਕੀ-ਛਿਪੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ । ਦੂਸਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਕੋਪਟਿਕ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਖੋਜਬੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਇਹ ਦਾਵਾ ਸਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਾਸਤਵਿਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਕੇਵਲ ਸੰਤਾਵਨਾਵਾਂ ਉਤੇ ਇੱਕ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ । ਜਦ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਸਕੋਪਟਿਕਲ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਗਾ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੀਏ।

ਰਸਲ ਤੇ ਭੋਸ਼ੋਨ ਦੀ ਤਰਹ ਨਹੀਂ ਪਰੰਤੂ ਕਈ ਸੱਚੇ ਸਕੋਪਟਿਲ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਯੀਸੂ ਦੀ ਕਿਆਮਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਇਸ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲੋਗਾਂ ਤੋਂ ਸਣਾਰੇ । ਤੇ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਮਾਣਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ । ਜੋ ਕਿ ਸੰਤਵਤ ਮਾਨਣ ਜਾਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਸਬ ਤੋਂ ਮੱਹਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ : ਕੀ ਯੀਸੂ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੀ ਉਠਿਆ ?

ਆਪਣੀ ਹੀ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ

ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਠੀਕ ਪਹਿਲੇ ਯੀਸੂ ਨੇ ਆਪਣਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਫੜਵਾਇਆ ਜਾਏਗਾ ਤੇ ਮਲੀਬ ਤੇ ਚੜਾਇਆ ਜਾਏਗਾ ਤੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਦੇ ਬਾਦ ਉਹ ਜੀ ਉੱਠ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਏਗਾ ਇਹ ਯੋਜਨਾ ਬੜੀ ਵਿਚਿਤਰ ਹੈ । ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੀ ਹੈ ? ਯੀਸੂ ਕੋਈ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਣੇ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਜੋ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਬਲਕਿ ਉਸਨੇ ਵਾਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਿਆਮਤ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਲੋਕਾਂ ਉਤੇ (ਜੇਕਰ ਉਹਨਾ ਦੇ ਦਿਲ ਖੁੱਲੇ ਹੁੰਦੇ) ਕਿ ਮਸ਼ੀਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਿਦਵਾਦ ਵਿਲਬਰ ਸਿਮਥ ਨੇ ਯੀਸੂ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ।

ਜਦ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੂਲੀ ਤੇ ਚੜਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਉਹ ਖੁਦ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੀ ਉਠੇਗਾ । ਉਸਨੇ ਉਹ ਕਿਹਾ ਜੋ ਇਕ ਮੁਰਖ ਹੀ ਕਹਿਣ ਦਾ ਸਾਹਸ ਰੱਖਦਾ ਹੈ । ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਹੁਣ ਤਕ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਧਰਮ ਸੰਸਥਾਪਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੀ ਇੱਕ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹਿਣ ਦਾ ਸਾਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ?

ਦੂਸਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਚੂੰਕਿ ਯੀਸੂ ਦੇ ਸਾਫ-2 ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਤੋਂ ਜੀ ਉਠੇਗਾ । ਇਸ ਦਾਵੇ ਦੀ ਅਸਫਲ ਯੀਸੂ ਨੂੰ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਨਹਿਰਾ ਸ਼ਕਦੀ ਸੀ । ਪਰੰਤੂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅੱਗੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ । ਯੀਸੂ ਕਿਰ ਤਰਾਂ ਮਰਿਆ (ਜੇਕਰ ਉਹ ਮਰਾ) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਜੀ ਉਠਾ ।

ਇੱਕ ਖੋਫਨਾਕ ਮੌਤ ਤੇ ਫਿਰ

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਯੀਸੂ ਦੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਘੰਟੇ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਦੇ ਸੀ । ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਰਡੋਡ ਵਾਈਅਰ, ਬ੍ਰੇਵਹਾਰਟ ਮੇਲ ਗਿਲਸੁਨੇ ਦੀ ਫਿਲਮ ਦੇਖੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਜਾਉਗੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ 'ਦ' ਪੇਸ਼ਨ ਆਫ ਕਰਾਈਸਟ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਪਾਏ (ਝਜਤਤਕਦ) ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ । (ਇਹ ਆਸਾਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਰੋਡ ਫਿਰਟਰ ਲਗਾ ਕਿ ਫਿਲਮਾਇਆ ਜਾਂਦਾ । ਕੋਵਲ ਰਿਸ਼ੀ ਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਪੰਨੇ ਨੂੰ ਪੀਛੇ ਤੇ ਪਲਟ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਨ ਜਾਉਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ।

ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਯੀਸੂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦਾ ਇਸ ਕਰੋਤੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜਵਾ ਦਿੱਤਾ । ਰੋਮੀ ਗਵਨਰ ਪਿਲਾਤਸ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਠੋਠਾ ਪੂਰਨ ਕਾਰਵਾਈ

ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜਦੂਹੀ ਠਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਦੰਡ ਮਿਲਿਆ ਸੁਲੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੁਰੀ ਤਰਹ ਰੋਮੀ ਕੋੜੇ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ । ਜਿਸਦੀ ਛੋਰ ਨਾਲ ਹੱਠੀਆਂ ਤੇ ਧਾਤੂਆਂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਹੁੰਦੇ ਸੀ । ਜੋ ਸਾਂਸ ਨੂੰ ਉਖਾੜ ਦਿੰਦੇ ਸੀ । ਉਸਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਕੋਰਿਆ ਤੇ ਲੱਤਾ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਉਸ ਉਤੇ ਥੋਕਿਆ ਵੀ ਗਿਆ ।

ਫਿਜ਼ ਰੋਮੀ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੇ ਲਕੜੀ ਤੇ ਹੱਥੋੜੇ ਨਾਲ ਲੋਹੇ ਦੀ ਭਾਰੀ ਕਿੱਲ (ਢਾਲ ਦੇ ਬਣਾਈ ਗਈ) ਨੂੰ ਯੀਸੂ ਦੇ ਹੱਥ ਤੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਠੋਕ ਦਿੱਤੇ । ਅੰਤ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਡੇ ਵਿੱਚ ਗੱਡ ਦਿੱਤਾ । ਉਸਨੂੰ ਦੂਸਰੇ ਅਪਰਾਧਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ।

ਯੀਸੂ ਕਰੀਬ 6 ਘੰਟੇ ਤਕ ਲਟਕਾ ਰਹਾ ਫਿਰ 3.00 P.M. ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਜਾਨੀ ਇਹ ਉਹੀ ਸਮੇਂ ਜਦ ਫਸਹ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਮੇਮਣਾ ਬਲੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ । (ਇੱਥੇ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਚਿੰਨ ਹੋ ਤੁਸੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਯੀਸੂ ਚਿਲਾ ਉਠਾ ਕਿ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ (ਆਗਮੀ ਵਿੱਚ) ਤੇ ਮਰ ਗਿਆ । ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਅਸਮਾਨ ਤੇ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਛਾ ਗਿਆ ਤੇ ਇੱਕ ਭੂਚਾਲ ਨੇ ਜਮੀਨ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਯੀਸੂ ਨੂੰ ਦਫਨਾਇਆ ਜਾਵੇ ਪਿਲਤਸ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਨਹੀ ਤੇ ਇੱਕ ਰੋਮੀ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਨੇ ਉਸਦੀ ਪਸਲੀ ਵਿੱਚ ਭਾਲਾ ਮਾਰ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਣੀ ਤੇ ਲਹੂ ਦਾ ਮਿਸਰਣ ਨਿਕਲਿਆ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯੀਸੂ ਮਰ ਗਿਆ । ਯੀਸੂ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਉਤਾਰ ਕੇ ਅਤਸਿੱਤਿਆ ਦੇ ਯੂਸਫ ਦੀ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਦਫਨਾ ਦਿੱਤਾ ਰੋਮੀ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਕਬਰ ਦੇ 24 ਘੰਟੇ ਰਖਵਾਲੀ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਯੀਸੂ ਦੇ ਚੰਲੇ ਸਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੀ । 31 ਜੇ.ਪੀ. ਮੋਹਲੈਂਡ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਲੀਬ ਤੇ ਯੀਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਦ ਕਿਰ ਤਰਾਂ ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਤੇ ਸਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਸ਼ ਸੀ । ਹੁਣ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿ ਯੀਸੂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਤੇ ਉਹ ਅਲੱਗ ਅਲੱਗ ਹੋ ਗਏ । ਤੇ ਯੀਸੂ ਦਾ ਅੰਦੋਲਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ । ਉਹ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰੁਕ ਗਏ ।

ਸਾਰੀ ਆਸ਼ਾਏ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ । ਇੰਝ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਰੋਮੀ ਤੇ ਯਹੂਦੀ ਨੇਤਾ ਜਿੱਤ ਗਏ ।

ਕੂਝ ਹੋਇਆ

ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਯੀਸੂ ਦਾ ਅੰਦੋਲਨ ਵੈਸੇ ਵੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹਿਤ ਅੱਜ ਵੀ ਹੈ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਸਬ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਧਰਮ ਦੇਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅੰਤ : ਸਾਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੀ ਹੋਗਾ ਕਿ ਯੀਸੂ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਉਤਾਰ ਕੇ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਕੀ ਹੋਇਆ ।

ਨਿਊਯਾਰਕ ਟਾਈਮ ਦੇ ਇੱਕ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਪੀਟਰ ਸਟੇਨਫੈਲਸ ਉਨਾਂ ਅਚਰਜ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੇ ਖ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਯੀਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਤਿੰਨ-ਦਿਨ ਬਾਦ ਘਟੀ ਯੀਸੂ ਨੂੰ ਦੰਡਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਦ ਉਸਦੇ ਚੇਲੇ (ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਘਬਰਾਏ ਤੇ ਡਰ ਹੋਏ ਸੀ) ਅਚਾਨਕ ਹੀ (ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਝਟਕੇ ਵਾਂਗੂ) ਉਤੇ ਜਿੱਤ ਹੋ ਗਏ । ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜੀ ਉਠੇ ਯੀਸੂ ਦਾ ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪਰਸ਼ਸ਼ਰ ਦੇ ਰਾਜਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ

ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਨੂੰ ਜੋਖਿਮ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਕੀਤਾ । ਜਿਸਨੇ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਰਾਜਯ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ । ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਪਰੰਤੂ ਵਸਤਵ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ । ਇਹੀ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉੱਤਰ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਣ ਬੀਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ।

ਇੱਥੇ ਕੇਵਲ ਪੰਜ ਕਥਨ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਕਿਆਮਤ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ । ਕਿਆਮਤ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਨਯੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ।

1. ਯੀਸ਼ੂ ਮਲੀਬ ਉਤੇ ਨਹੀਂ ਮਰਾ ।
2. ਕਿਆਮਤ ਇੱਕ ਸੁਰਅੰਤਰ ਸੀ । ਚੇਲੇ ਅਫਵਾ ਫੈਲਾ ਰਹੇ ਸੀ ।
3. ਇਹ ਕਾਲਪਨਿਕ ਘਟਨਾ ਹੈ ।
4. ਇਹ ਵਾਸਤ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ।

ਆਈਏ ਅਸੀਂ ਪੰਜਾਂ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਵਿਕਲਪ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਤੇ ਖੜਾ ਉਤਰਦਾ ਹੈ ।

ਕੀ ਯੀਸ਼ੂ ਮਰ ਗਿਆ ?

ਮਰਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਕਿੱਲ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਿਤਕ ਸੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਚਾਰਲਸ ਤੀਕਨ ਇੱਕ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਕੈਰਲ ਦਾ ਲੇਖਕ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਅਲੌਕਿਕ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਜੋ ਜਲਦ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਰੱਖੇ । ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਸੀ. ਐਸ. ਆਈ ਦਾ ਰੋਲ ਕਰੇ ਜਾਣੀ ਕਿਆਮਤ ਦੇਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰੀਏ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਗਾ ਕਿ ਉਥੇ ਲਾਸ਼ ਸੀ । ਉਝ ਵੀ ਕਦੇ ਕਦੇ ਅਡੰਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸਤਰਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਟ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਰਦੇ ਘਰ ਇੱਕ ਲਾਸ਼ ਪਈ ਹੋਈ ਮਿਲੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ । ਕੀ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰਾਂ ਦੀ ਘਟਨਾ ਯੀਸ਼ੂ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੀ । ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਸਲੀਬ ਉਤੇ ਜਿੰਦਾ ਸੀ । ਠੰਡੀ ਤੇ ਨਮੀ ਹਵਾ ਤੇ ਕਾਰਨ ਹੋਸ਼ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ। “ਵਹਾ” ਮੈਂ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬਾਹਰ ਸੀ ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਖਰਾ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦਾ । ਅਮਰੀਕਾ ਮੈਡੀਕਲ ਜਰਮਲ ਦੇ ਇੱਕ ਲੇਖ ਵਿਚ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ ਇਹ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਵਾਲਾ ਸਿਧਾਂਤ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਸਾਫ - ਸਾਫ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਿਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯ.ਸ਼ੂ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ।

ਭਾਲਾ ਜੋ ਮੰਜੀ ਪਸੁਲੀ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ । ਸੰਭਵਤ : ਸੋਜੇ ਫੇਫੜੇ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਾਰਿਆ ਸੀ ਤੇ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ । 12 ਪਰੰਤੂ ਤਕਰੀਨ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਵੈਸੇ ਹੀ ਇਹ ਕੇਸ 2000 ਸਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੂਸਰੇ ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਹੋਗਾ ।

ਇਕ ਜਗਹ ਤੇ ਅਸੀਂ ਖੋਜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਹੈ ਇਤਿਹਾਸ ਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਟ ਜੋ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇ ਯੀਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕਾਲ (ਸਮੇਂ) ਕੀ ਹੈ । (ਕਾਲ ਦੇ ਲਾਗੇ ਸਾਰੀ) ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਨੇ ਯੀਸ਼ੂ ਨੂੰ ਮਰਾ ਹੋਇਆ ਦੱਸਿਆ ।

ਲੂਸੀਅਨ (C.120- 180 ਈਸਵੀਪੂਰਵ ਦੇ ਬਾਦ) ਯੀਸੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਲੀਅਤ ਦਰਸ਼ਨ ਸ਼ਸਤਰੀ ਦੱਸਿਆ ।

ਜੈਸੇਫਸ (ਸੀ ਡੀ ਸੀ -100 ਈਸਵੀ) ਨੇ ਲਿਖਿਆ : ਇਸ ਸਮੇਂ ਯੀਸੂ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਗਿਆਨੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਇਆ ਜੋ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਪਿਲਾਤਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦਾ ਦੰਡ ਦਿੱਤਾ ਸਾਡੇ ਹੀ ਅਗੁਵੇ ' ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ । ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸੀ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਣਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ 1:14 ।

ਟੋਕਟਿਅਸ (ਸੀ-56-ਸੀ 120 ਈਸਵੀ) ਨੇ ਲਿਖਿਆ (ਖ੍ਰਿਸਤਸ) ਜਿਸਤੋਂ ਉਸਦਾ ਨਾਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਭਿਅੰਕਰ ਦੰਡ ਸਹਾ ਸਾਡੇ ਨਿਆਈ ਪੋਨਹੁਸ ਪਿਲਾਤਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ 15 ।

ਇਹ ਇਸ ਤਰਾਂ ਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸਰਕਾਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਖੋਜਨਾ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਵਸੰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਦਿਨ 'ਦ' ਯੇਰੂਸਲੇਮ ਪੋਸਟ ਨੇ ਛਾਪਿਆ ਕਿ ਯ.ਸ਼ੁ ਸਲੀਬ ਉਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਤੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ । ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਾਜਸੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਕੁਝ ਜਿਆਦਾ ਹੀ ਬੁਰਾ ।

ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਤਿਲੇਖ, ਮਸੀਹੋ ਰੋਮਨੋ ਜਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯੀਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਦਫਨਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਹੋਵੇ । ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਈਵਨ, ਕ੍ਰੈਸ਼ਨ ਯੀਸੂ ਦੇ ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਇੱਕ ਕਰਕੀਕ ਸਕੇਪਟਿਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯੀਸੂ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਜੀਆਂ ਤੇ ਮਰਾ । ਉਹ ਸਲੀਬ ਉਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਇਹ ਘਟਨਾ ਦੂਸਰੀ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਘਟਨਾ ਦੀ ਤਰਾਂ ਸੋਚ ਹੈ ।'' 16 ਇਸ ਤਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਦੇ ਪਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਪੰਜ ਵਿਕਲਪਾ ਨੂੰ ਹਟਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯੀਸੂ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਮਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ।

ਖਾਲੀ ਕਬਰ

ਕੋਈ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਯੀਸੂ ਮਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਉਂਝ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਯੀਸੂ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਪੱਤਰਕਾਰ ਡਾ. ਫਰੈਂਕ ਮੇਰੀਸ਼ਨ ਪਹਿਲੇ ਸੋਚਦੇ ਸੀ ਕਿ ਕਿਆਮਤ ਇੱਕ ਮਨ ਗੜਤ ਗੱਲ ਹੈ ਜਾਂ ਇਕ ਮਜ਼ਾਕ ਹੈ ਤੇ ਉਸਨੇ ਖੋਜ-ਬੀਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਤੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖ ਕੇ ਉਸਦਾ ਖੰਡਣ ਕਰਣ ਲਈ ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਗਈ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾ ਲਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲਟ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕਿ ਅੱਗੇ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ।

ਮੈਰੀਸ਼ਨ ਨੇ ਇਸ ਖਾਲੀ ਕਬਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਣ ਦਾ ਪ੍ਰਿਆਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ । ਕਰਵਾਹੂ ਮੋਨਹੋਡਰੀਨ ਕੋਸ਼ਿਲ (ਸਭਾ) ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਹਮਿਤਯਾਦ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ । ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸਰਾਈਲ ਵਿੱਚ ਕੋਸ਼ਿਲ ਦਾ ਸਦੋਸ਼ਯ ਹੋਣਾ ਹਿੱਕ ਰੋਕ ਸਟਾਰ ਤੇ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇਸੀ ਕਿ ਕੋਸ਼ਿਲ ਵਿੱਚ ਕੋਨ ਸੀ । ਅਵਸਯ ਹੀ ਯੂਸਫ ਇੱਕ ਵਾਸਤਵਿਕ ਮਨੁੱਖ ਰਿਹਾ ਹੋਗਾ । ਨਹੀਂ ਤੇ ਯਹੂਦੀ ਕਿਸੀ ਵੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸੀ । ਯੂਸਫ ਦੀ ਕਬਰ ਜਾਨੀ ਪਹਿਚਾਣੀ ਜਗਹ ਵਿੱਚ ਹੋਗੀ ਜੋ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਹਿਚਾਣੀ

ਜਾ ਸਕੇ । ਤੇ ਇਸ ਤਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀ ਯੀਸ਼ੂ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਏ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰਣਾ ਹੋਗਾ ।

ਮੇਰੀਸ਼ਨ ਨੇ ਅਚਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੇ ਖਾਲੀ ਕਬਰ ਦੀ ਪਰਿਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੋਚ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਯੀਸ਼ੂ ਦਾ ਖੋ ਜਾਨਾ ਸਾਰੀ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ।

ਤੇ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੇ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਸ਼ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸਾਫ-ਸਾਫ ਇਸ ਮੰਨੀ ਹੋਈ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਬਰ ਖਾਲੀ ਸੀ ।

ਡਾ. ਪੋਲ ਮੇਅਰ ਮਿਸ਼ਰੀ ਨੇ ਵਿਦਿਆਲਯ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੇ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕਿਹਾ ਜੇਕਰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਪੂਰਵਕ ਠੀਕ ਤਰਾ ਤੋਲੀਏ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਬਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਬਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯੀਸ਼ੂ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਹਿਲੀ ਈਸਟਰ ਦੀ ਸਵੇਰੇ ਸਚਮੁੱਚ ਖਾਲੀ ਸੀ ਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਇਸ ਕਥਨ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਿਤ ਕਰੇ ।।8

ਯਹੂਦੀ ਅਗਵੇ ਸ਼ੋਕ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਉਤ ਯੀਸ਼ੂ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਚੁਰਾਉਣ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਪਰੰਤੂ ਰੋਮਨੋਂ ਨੇ ਕਬਰ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਣ ਲਈ 24 ਘੰਟੇ ਇੱਕ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਦੀ ਟੁਕੜੀ ਦਾ (4 ਤੋਂ 12 ਪਹਿਰੇਦਾਰ) ਲਗਾਇਆ ਸੀ । ਮੇਰੀਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ਾਵਾਰ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਯੀਸ਼ੂ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ । ਉਹ ਕਿਸੀ ਲਈ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਰੋਮੀ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚਮਕਾ ਦੇ ਤੇ ਦੋ ਟਨ ਦੇ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਲੁੜਕਾ ਦੇਵੇ ।

ਫਿਰ ਵੀ ਪੱਥਰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਯ.ਸ਼ੂ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ ਜੇਕਰ ਯੀਸ਼ੂ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਕਿਤੇਉ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਤਾ ਉਸਦੇ ਦਰਸ਼ਕ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਆਮਤ ਨੂੰ ਗਲਤ (ਫੈਰੋਰ) ਸਾਬਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦੇ । ਇਸ ਅੰਨਡਰਸਨ ਕੋਲਿਫਰੋਨੀਆਂ ਅਹਾਅਲ ਏਅਰਸ਼ ਏਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਭੂਤਕਾਲ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤਿ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ :-

ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਜੋ ਜਨਤਾ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਈ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਤਰਕ ਕਰਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਇੱਕ ਵਿਖਾਵਾਕਾਰੀ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਲਿਖਕੇ ਇਹ ਰਿਕਾਡ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ 3 ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਚੁੱਪੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਆਸਤ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਗਬਹੀ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ।।9

ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਤੇ ਪਹਿਚਾਣੀ ਹੋਈ ਕਬਰ ਬਿਲਕੁਲ ਖਾਲੀ ਹੈ । ਮੇਰੀਸ਼ਨ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਵੀ ਯੀਸ਼ੂ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਕਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਗਾਇਬ ਸੀ ।

ਕਬਰ ਨੂੰ ਲੁੱਟਨਾ

ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਮੇਰੀਸ਼ਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਉਹ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਓਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲੱਗੇ । ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਚੋਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰਾਂ ਹੋ ਤਾਂ ਯੀਸ਼ੂ ਦੀ

ਕਿਆਮਤ ਦੀ ਉਹ ਸਾਰੀ ਜਾਨੀ ਪਹਿਚਾਨੀ ਰਿਪੋਟ ਦਾ ਕੀ ਰੋਸ਼ ਯਹੂਦਿਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਪਾਲ ਜਾਨਸਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ : ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੀਆਂ ਪਰਸਿਖੀਆਂ ਉਨੇ ਮਾਏਅਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਇਹ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਰਿਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਬਰ ਪਾਣਾ ਕਠਿਣ ਹੈ ਉਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਫੈਲਦੇ ਹੋਏ ਰੋਲੇ (ਫਜ਼ਗਫ;ਕ) ਨੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜਿੰਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

20

ਕਬਰ ਸੱਚਮੁਚ ਖਾਈ ਸੀ ਪਰੰਤੂ ਲਾਸ਼ ਦਾ ਨਾ ਹੋਣਾ ਹੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਜਿਸਨੇ ਯੀਸੂ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਤਰਹ ਉਤੇ ਜਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ । (ਖਾਸ ਕਰ ਜਦੋਂ ਜੈਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ) ਕਝ ਅਸਾਮਾਨਯ ਜਰੂਰ ਹੋਇਆ ਹੋਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਯੀਸੂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਹੋਣਾ ਤੇ ਛਿਪਣਾ ਛੱਡ ਕੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਬੋਲਨੇ ਲਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੀਸੂ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ।

ਹਰੇਕ ਦਰਸ਼ੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੀਸੂ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਿਆ ਪਹਿਲੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮੈਰੀਮਨ ਅਚਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਕਾਰੀਓ ਨੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰਅੰਦਰ ਕਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣਾਇਆ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਜੇਕਰ ਇਸ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਸੀ ਤੇ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਔਰਤ ਨੂੰ ਜਿਸਨੇ ਯੀਸੂ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਮੁਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਛੂਆ ਤੇ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਵੀ ਜਿੰਨਾਂ ਨੇ ਖਾਈ ਕਬਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ।

ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ੀਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਯੀਸੂ ਨੂੰ ਦਸ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਵਾਰ ਅਲੱਗ ਅਵਸਰ ਤੇ ਦੇਖਿਆ । ਉਹ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅੱਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਤੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਕੇ ਉਨੂੰ ਛੁਹਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਤੇ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵਲ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਤੇ ਬਾਦ ਵਿੱਚ 500 ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਿੰਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ।

ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਲਿਗਿਲ ਵਿਦਵਾਨ ਜਾਨ ਵਰਵਿਕ ਮੋਟਨਗੋਮਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ - 56' । ਣ। (ਰਸੂਲ ਪੋਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਤੇ ਉਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜੋ ਹੁਣ ਵੀ ਜਿੰਦਾ ਸੀ । (1 ਕੁਰਿੰਥ 15:6) ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੇ ਪਰੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਦ ਦੇ ਮਸੀਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣੀ ਹੋਵੇ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋ । ਜੋ ਯੀਸੂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਕੇ ਬੜਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਇੰਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦ ਸੀ । 21

ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਗਿਸਲਰ ਤੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਕਿਆਮਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਪੋਲੁਸ ਕਿਉਂ ਦਰਸ਼ੀਆ ਦੀ ਲਿਸਟ ਦਿੰਦਾ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਖੋ ਦਿੰਦਾ, ਇੰਝ ਸਫੇਦ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ । 22

ਪਤਰਸ ਨੇ ਕੇਸ਼ਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੀੜ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂ ਉਹ ਤੇ ਦੁਸਰੇ ਚੇਲੇ ਇੰਨੇ ਦਿੜ ਸੀ ਕਿ ਯੀਸੂ ਜਿੰਦਾ ਹੈ ।

ਅਸੀਂ ਰਸੂਲ ਉਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹਾਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਇਸਰਾਈਲ ਤੇ ਯੇਰੂਸਲੇਮ ਵਿੱਚ ਕਹੇ । ਉਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰੰਤੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਜੀਵਿਤ ਕਰ

ਦਿੱਤਾ ਅਸੀਂ ਉਹੀ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਜੀ ਉਠਣ ਦੇ ਬਾਦ ਉਸ ਸ਼ੋਕ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ । (ਰਸਲ 10.39-41)

ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਵਿਦਵਾਨ ਮਾਈਕਲ ਗਰੀਨ ਦੀ ਟਿਪਣੀ “ਯੀਸੂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਾ ਇੰਨੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਘਟਨਾ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਘਟਨਾ ਤੇ ਇਹ ਘਟਿਤ ਹੋਈ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੋਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । 123

ਅੰਤ ਤੱਕ ਪੱਕੀ (ਲਗਾਤਾਰ)

ਜੇਕਰ ਦਰਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਪੋਟ ਮੇਰੀਸਨ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਚੁਨੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਚਕਰਾ ਜਾਂਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਤੇ ਮਨੋਚਿਕਿਤਸਾਂ ਤਰਕੀਕ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੋਕ ਵਿੱਚ ਪਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਜੋ 11 ਲੋਕ ਪਹਿਲੇ ਡਰਪੋਕ ਸੀ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਪੜਾਜੁਨਾ ਤੇ ਮੌਤ ਨੂੰ ਸੁਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਏ । ਯੀਸੂ ਦੇ ਇੱਕ ਚੇਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਵਾਂਗੁ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ । ਕੀ ਇੰਨਾ ਸਬ ਉਹ ਇੱਕ ਝੂਠ ਲਈ ਕਰੇਗੇ । ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਲਾਸ਼ ਉਹਨਾ ਨੇ ਹੀ ਲਈ ਸੀ ?

ਇਸਲਾਮਿਕ ਸ਼ਹੀਦ ਜੋ ਸਿਤੰਸਬਰ 11 ਦੀ ਘਟਨੇ ਦੇ ਸੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਾਬਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਝੂਠੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਮਰੇਗੇ ਜਿਸ ਤੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਫਿਰ ਵੀ ਗਿਆਨੀ ਝੂਠ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਹੀਦ ਦੇ ਸਮਾਨ ਮਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਣਾ ਇੱਕ ਪਾਗਲਪਨ ਹੈ । ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕਿ ਪੋਲ ਲਿਟਿਲ ਨੇ ਲਿਖਾ : ਲੋਗ ਉਸ ਗੱਲ ਲਈ ਮਰਨਾ ਚਹੁਉਣਗੇ ਕਿ ਜਿਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਉਹ ਸਚ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਭਲੇਹੀ ਵੀ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੋ । ਉਹ ਉਸ ਗੱਲ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮਰੇਗੇ ਜਿਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੇ ਜਾਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਝੂਠ ਹੈ । 124 ਯੀਸੂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਲਗਾਤਾਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਗਵਾ ਜਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸਭਾਵਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ।

ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਚੇਲੇ ਲੋਗ ਇੱਕ ਸਹੀ ਗਿਆਨ ਝੂਠ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਣ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਉਂ ਤਿਆਰ ਸੀ । ਪਰੰਤੂ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਯੀਸੂ ਦੇ ਕਿਆਮਤ ਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦਾ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਤੱਕ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਨੂੰ ਬਨਾਏ ਰੱਖੇ । ਕੋਈ ਖੰਡਨ ਕਰਦਾ ਮੋਰਲੈਂਡ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਜੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਲਾਭ ਲਈ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਉਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਕਰ ਤਦ ਜਦੋਂ ਕਠਨਾਈ ਲਾਭ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਣ ਲਗਦੀ ਹੈ । 125

ਨਿਕਸਨ ਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ - ਸ਼ਰਅੰਤਰਕਾਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਚੂਕ ਕੋਲਸਨ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਾਟਰ ਗੇਟ ਵਿਵਾਦ (ਛਫ਼ਰਅਦ) ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਇਆ । ਉਸਨੇ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਝੂਠ ਨੂੰ ਬਨਾਏ ਰੱਖਣ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ।

ਸੋ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਆਮਤ ਇੱਕ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਹੈ ਤੇ ਵਾਟਰ ਗੇਟ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਯੀਸੂ ਮੁਰਦਿਆ ਵਿੱਚ ਜੀ ਉਠਿਆ ਤੇ ਉਹ ਇਸ ਸਚਾਈ ਨੂੰ 50 ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੀ ਇਸਦਾ ਇੰਨਕਾਰ

ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ । ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਸਤਾਇਆ ਗਿਆ, ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਪੱਥਰਾ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਹ ਬੰਨਾਂ ਸਬ ਨਹੀਂ ਸਾਹਿ ਸਕਦੇ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ । ਵਾਟਰ ਗੇਟਵੇ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਬ ਤੋਂ ਡਾਕਰਵਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਇੱਕ ਝੂਠ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਫਤੇ ਤੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਰੱਖ ਸਕੇ ।

ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ 12 ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਝੂਠ ਨੂੰ 50 ਸਾਲ ਤੱਕ ਬਣਾਏ ਰੱਖਾ । ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰਹ ਅਸੰਭਵ ॥

ਕੁਝ ਤੇ ਹੋਇਆ ਹੋਗਾਜਿਸਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਸਬ ਕੁਝ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ । ਮੋਰਿਸ਼ਨ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਹੈ । ਜਿਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਉਹ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗਹਿਰਾ ਤੇ ਹਰ ਵੀ ਪੱਕਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਝੁੰਡ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਇੱਕ ਬਦਲਾਵ ਜਾ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੀਸੂ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਜੀ ਉਠਾ ॥ 27

ਕੀ ਚੇਲੇ ਭਰਮਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ?

ਲੋਕ ਅੱਜ ਵੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਭੂਰੇ ਵਾਲਾ ਵਾਲਾ ਅਲਵਿਸ ਤਨਕਿਨ ਤਨੋਟਸ ਦਾ ਝਪਟਾ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕੁਝ ਲੋਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਲੀਏਨਸ (ਦੂਸਰੇ ਗ੍ਰਹਿ ਤੋਂ ਆਏ ਲੋਗ) ਦੇਨਾਲ ਰਾਤ ਬਿਤਾਈ ਇੱਕ ਮਾਂ ਦੀ ਮਮਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿਸਨੂੰ ਬੋਲ ਕੇ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਕਦੇ-ਕਦੇ ਕੁਝ ਲੋਗ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਇਹ ਚੀਜ਼ੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਉਥੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ । ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਲੋਗ ਦਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਚੇਲੇ ਸਦੀਵੀ ਮੌਤ ਸਮੇਂ ਇੰਨੇ ਟੁੱਟ ਗਏ ਸੀ ਕਿ ਯੀਸੂ ਨੇ ਜਿੰਦਾ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਹਨੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਨੀਯ ਹੈ ?

ਮਨੋਚਿਕਿਤਸਕ ਗੋਰੀ ਕੈਲੀਨਜ਼ ਜੋ ਕਿ ਇਕੋ ਅਮਰੀਕਾ ਏਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆੱਫ ਕ੍ਰਿਸ਼ਿਚਨ ਕਾਉਂਸੀਲਰ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤਿ ਸੀ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰਹ ਬਦਲੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਹਿਮ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ । ਕਾਲੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਵਹਿਮ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਭਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਭਰਮਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਗਾ । ਜਿਸਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਝੰਢ ਇਕੋ ਵਾਰੀ ਇੱਕ ਹੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕੇ ॥ 28

ਵਹਿਮ ਕੋਈ ਡਰ ਦੀ ਸੰਤਵਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮਨੋਚਿਕਿਤਸਕ ਥੋਮਸ ਨੇ ਥਰੋਬਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰਹ ਅਕਲਪਨਿਕ ਹੋ ਐਸਤਨ ਨਹੀਂ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੇ 500 ਲੋਗ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਥੋਥਾ ਹੈ - ਸੁਣਨਾ, ਸੋਚਨਾ, ਦੇਖਣਾ, ਸਮਝਣਾ ਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਿਕਲਪ ਕੇਵਲ ਵਹਿਮ ਪਰ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ । 29

ਅੱਗੇ ਵੀ ਵਹਿਮ ਦੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮਨ ਨੂੰ ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਏ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੱਢਦਾ ਹੈ । ਚਰਚ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਗੂਵੇ ਯਾਕੂਬ ਤੇ ਪੋਲੁਸ਼ ਦੋਵੇਂ ਨੇ ਕਿਆਮਤੀ ਯੀਸੂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖੀ

ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਆਸ਼ਾ ਰੱਖੀ । ਰਸੂਲ ਪੌਲਸ ਨੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ੀਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੁਆਦ ਦੇ ਸਭਾਵ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤੇ ਉਸਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਅੱਜ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਪਰੰਤੂ ਕੇਵਲ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਆਮਤੀ ਯੀਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ ।

ਝੂਠੀ ਪੁਰਾਣੀ ਕਥਾ (ਮਾਨਗਣਤ) ਕਥਾ

ਕੁਝ ਅਸੰਤਸ਼ਟ ਤਰਕੀਕ (ਸ਼ਿਕਿਪਟਿਕ) ਕਿਆਮਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਕਥਾ ਲਿਗੋਡ ਮੰਨਦੇ ਹਨ । ਜੋ ਇੱਕ ਜਾ ਉਸ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਝੂਠ ਜਾ ਸੱਚ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਨਾਂ ਨੇ ਕਿਆਮਤੀ ਯੀਸੂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ । ਵਕਤ ਬੀਤਣ ਤੇ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਕਹਾਣੀ ਲਿਗੋਡ ਹੋਰ ਵੱਧ ਗਈ ਹੋਗੀ ਤੇ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਫੈਲਦੀ ਗਈ ਹੋਗੀ ਉਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜੋੜਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਗਾ । ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੀਸੂ ਦਾ ਕਿਆਮਤ ਰਾਜਾ ਆਰਥਰ ਨੇ ਰਾਉਂਡ ਟੇਬਲ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਜੁਲਦਾ ਹੋ ਵਾਹਾਬਰੀ, ਥੋੜੇ ਜੋਰਨ (ਵਾਸਿਰਾਤਨ) ਦੀ ਕੁਝ ਬੋਲਣ ਦੀ ਅਸਮਤਾ ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸ਼ਰੋਖਿਆ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲੇ ਗੀ । ਜਦ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਗੀ । ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਵੱਡੀ ਸੱਮਸਿਆ ਹੈ

- (1) ਪੁਰਾਣੀ ਕਥਾ ਲਿਗੋਡ ਬਣਨ ਜਾ ਵੰਧਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ । ਜਦ ਬਹੁਤ ਸਾਡੇ ਕਰਸੀ ਜਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਇੰਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੋਗ ਤੇ ਯੂਨਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸ ਕਾਰ ਦੇ ਐਨ, ਸੁਵਿਨ, ਵਾਈਟ ਵਿਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਸਮਾਚਾਰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਲ ਗਿਆ । ਪੁਰਾਣੀ ਕਥਾ ਲਿਗੋਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫੈਲੀ । 30
- (2) ਪੁਰਾਣੀ ਕਥਾਏ ਮੌਖਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਦੀ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਤਤਕਾਲੀਨ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਕਿਆਮਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦਰਸ਼ਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਖੇ ਗਏ । 31
- (3) ਪੁਰਾਣੀ ਕਥਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਪੂਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਾਲੀ ਕਬਰ ਦੀ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਸੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਇਆ ਕੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਿ ਯੀਸੂ ਜਿੰਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦਾ । 32

ਮਸ਼ੀਹਿਤ ਕਿਉਂ ਜਿੱਤ ਗਈ

ਮੋਰੀਸ਼ਨ ਇਸ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਉਤੇ ਅਚਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹਾ ਮਹੱਤਵਹੀਨ ਅੰਦੋਲਨ ਯਹੂਦਿਆਂ ਦੀ ਚਲਾਕ ਪਕੜ ਤੇ ਰੋਮਨਾਂ ਦੀ ਸਾਮੱਰਥ ਦੇ ਬਾਹਰ ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ ਫੈਲ ਗਿਆ । ਇੰਨੀ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਕਿਉਂ ਜਿੱਤ ਗਿਆ ?

ਉਸਨੇ ਲਿਖਿਆ 20 ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਿਨ ਗਲੀਨੀ ਗ੍ਰਾਮੀਣੀ (ਦੇਹਾਤੀ) ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਾਵੇ ਨੇ ਯਹੂਦੀ ਚਰਚ ਨੂੰ ਖਿਲਾਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ 50 ਸਾਲ ਦੇ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਉਹ ਰੋਮੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਲਈ ਖਤਰਾ ਬਣ ਗਿਆ । ਹੁਣ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਸੀ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਰਹੋਸ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ ਇਹ ਜਿੱਤ ਗਿਆ ।। 33

ਪੂਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮਰ ਜਾਣਾ ਸੀ । ਜਦੋਂ ਚੇਲੇ ਆਪਣੀ ਜਾਣ ਬਚਾ ਕੇ ਦੌੜ ਗਏ ਸੀ । ਪਰੰਤੂ ਹਸੂਲਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਕੇ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ।

ਜੇ. ਐਨ.ਡੀ. ਐਡਰਸਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ - ਕੁਝ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਡਰਪੋਕਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਝੁੰਢ ਹੈ । ਜੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਪਰਲ ਕੋਨਰੀ ਵਿੱਚ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਹਾਲਤ ਬਾਰੇ ਸੋਚੀਏ ਜੇ ਕੁਝ ਹੀ ਦਿਨ ਬਾਦ ਇੱਕ ਕੰਪਣੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਸੁਨਾਅ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਨਾ ਕਰਾ ਸਕਾ ਉਸ ਅਦਭੁੱਤ ਦਬਾਅ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਹ ਬੇਮੋਤ ਮਾਰੇ ਗਏ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਬੁਧੀ ਮਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ । ਇਹ ਇੱਕ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ।''34

ਕਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ (ਇਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਟੀਕਾਕਾਰ ਸ਼ਹੀਦਾ ਦਾ ਲਹੂ ਕਲੀਸ਼ਿਆ ਦਾ ਬੀਜ ਸੀ । ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਵਿਚ ਡਰਨੋਟ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੈਸਰ ਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਇੱਕ ਰਣਭੂਮੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਜਿੱਤ ਗਏ ।''35

ਇੱਕ ਅਚਰੂ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼

ਪਰਕਲਪਨਾ ਭਰਮ ਤੇ ਅਲੋਚਨਾਤਮਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਸਬ ਕੁਝ ਆਸ਼ਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਖਾਲੀ ਕਬਰ ਦੇ ਅੰਖੰਡਿਤ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਦੇ ਦੇਖਣੇ ਵਾਲੇ ਦਰਸ਼ੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਝੰਢੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੇ ਅਨਿਰਣੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ । ਮੱਰੀਸ਼ਨ ਨੇ ਇਹ ਸੁੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਯੀਸੂ ਦੇ ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਤਰਫਾ ਵਿਚਾਰ ਗਲਤ ਸੀ । ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਅਲੱਗ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਂ ਸੀ । ਕਿਸ ਨੇ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਯੇ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੇ ਹੋਈ ਮੈਕੀਸ਼ਨ ਨੇ ਸਰਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਵਿਚ ਇੱਕ ਸਬੂਤ ਤੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਂਦਾ ਗਿਆ ਜਦ ਤੱਕ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸਚਾਈ ਉਸ ਲਈ ਸਾਫ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਈ । ਉਸਨੇ ਅਚੇਤਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਆਮਤ ਪਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਾਇਆ ।

ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਲਾਇਆ ਕਿ ਯੀਸੂ ਦਾ ਕਿਆਮਤ ਵਿੱਚ ਵਾਸਤਵਿਕ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਘਟਨਾ ਹੈ - ਇਹ ਇਸ ਤਰਾਂ ਹੈ ਮੰਨੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੰਗਲ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਰਾਸਤੇ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਿਆ ਤੇ ਅਚਾਨਕ ਉਹ ਇਸ ਤਰਾਂ ਦੀ ਜਗਹ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਉਸਨੇ ਆਸ਼ਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ । 36

ਮੋਰੀਸ਼ਨ ਇਕੇਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਣਗਿਣਤ ਦੂਸਰੇ ਤਰਕੀਕ ਲੋਗਾਂ ਨੇ ਯੀਸੂ ਦੇ ਕਿਆਮਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਵ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸਬ ਤੋਂ ਚਕਿਤ ਕਰਨਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਹੈ । ਪਰੰਤੂ ਯੀਸੂ ਦਾ ਕਿਆਮਤ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਹੈ ਕਿ ਯੀਸੂ ਸਭੇ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ । ਮੇ ਰੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਕੀ ਮਾਅਨੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਹੀ ਨਯਾ ਨਿਯਮ ਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਹੈ ।